

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุกและนายอำเภอท่าช้าง จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิด สัตว์เลี้ยง สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าหรือสัตว์ชนิดอื่น ๆ

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มีสัตว์เลี้ยงไว้ในครอบครองและหมายความรวมถึงการดูแลเอาใจใส่ให้อาหารเป็นอาจิมเพื่อให้สัตว์นั้นมีชีวิตอยู่ได้

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์และหมายความรวมถึงการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร มูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่นจากชุมชน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก

ข้อ ๕ ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิด หรือประเภทเหล่านี้ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก โดยเด็ดขาด ได้แก่ สัตว์ดุร้าย สัตว์มีพิษร้าย งูพิษ สัตว์ที่อาจเกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง สัตว์ที่มีผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ และสัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุกเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

(๑.๑) ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุกสถานที่ราชการในการดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อาคารอเนกประสงค์ และอาคารสถานที่ประจำหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก

(๑.๒) สถานที่ราชการหรือหน่วยราชการที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก ทุกแห่ง โรงเรียน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บริเวณเขตห้ามล่าสัตว์ป่า เขตป่าสงวนแห่งชาติ และสถานที่ราชการอื่น ๆ

(๑.๓) วัด มัสยิด สถานที่ปฏิบัติกิจทางศาสนา สนามกีฬา สถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก

(๑.๔) ทางสาธารณะ ที่สาธารณะ อ่างเก็บน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะทุกแห่ง ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก ยกเว้นบริเวณที่มีประกาศกำหนดให้เป็นพื้นที่การเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์ และต้องอยู่ภายใต้มาตรการควบคุม

(๒) ให้พื้นที่นอกจากที่ระบุไว้ในข้อ ๖ (๑) ที่เป็นชุมชนหนาแน่นเป็นเขตห้ามเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์ประเภทดังต่อไปนี้เกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

ก) ช้างไม่เกิน ๒ เชือก

ข) สุนัข ไม่เกิน ๕ ตัว

ค) โค ไม่เกิน ๑๐ ตัว

ง) กระบือ ม้า ประเภทละไม่เกิน ๕ ตัว

จ) แพะ แกะ ประเภทละไม่เกิน ๒๐ ตัว

ฉ) สุนัข แมว ประเภทละไม่เกิน ๓ ตัว

ช) ไก่ เป็ด ห่าน นก ประเภทละไม่เกิน ๕๐ ตัว

ฌ) สัตว์อื่นนอกจากข้อ ก - ช ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์จะต้องปฏิบัติตามมาตรการในข้อ ๗

(๓) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภท ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๓.๑) พื้นที่อยู่อาศัยไม่หนาแน่นหรือพื้นที่การเกษตรเป็นเขตการเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์ตามประเภทดังนี้

ก) สุนัข ไม่เกิน ๒,๐๐๐ ตัวต่อรายบุคคล

ข) โค แพะ แกะ ประเภทละไม่เกิน ๒๐๐ ตัวต่อรายบุคคล

ค) กระบือ ม้า ประเภทละไม่เกิน ๑๐๐ ตัวต่อรายบุคคล

ง) ไร่ ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ ตัวต่อรายบุคคล
จ) เปิด ห่าน นก กระต่าย ประเภทละไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัวต่อรายบุคคล
ฉ) สัตว์อื่น ๆ นอกจากข้อ ก - จ ต้องได้รับความเห็นชอบจาก
เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๓.๒) ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์เกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในข้อ (๓.๑) ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน

การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินกว่าจำนวนในข้อ ๖ (๒) จะต้องดำเนินการตามมาตรการในข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐

ข้อ ๗ การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามมาตรการ ดังต่อไปนี้

(๑) การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์จะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่สาธารณะ ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะและเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อชุมชนหรือผู้อาศัยใกล้เคียง เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือทำความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นและจะต้องไม่เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในพื้นที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๒) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม หากประสงค์จะเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในสถานที่ของผู้อื่นจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของสถานที่นั้นและต้องมีการควบคุมดูแล กรณีเป็นสัตว์ที่อาจก่ออันตรายต่อบุคคลจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๓) สถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้กับผู้อาศัยใกล้เคียง ต้องไม่มีน้ำท่วมขัง และต้องตั้งอยู่ห่างจากเขตที่ดินสาธารณะทางน้ำ หรืออ่างเก็บน้ำสาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของ

(๔) สถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องเป็นสัดส่วน มั่นคงแข็งแรงและมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ไม่แออัด มีแสงสว่างและการระบายอากาศตามความเหมาะสมแก่ประเภทของสัตว์ที่เลี้ยง และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์หรือแพร่เชื้อโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน

(๕) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะตามประเภทของสัตว์ที่เลี้ยง เก็บ กวาด ล้าง สิ่งปฏิกูลและมูลฝอยให้สะอาดอยู่เสมอไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมโดยเฉพาะไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่ใกล้เคียง มีระบบการระบายน้ำทิ้งน้ำเสียอย่างถูกสุขลักษณะและต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรคเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ

(๖) ห้ามทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยจากการเลี้ยงสัตว์ในที่ดินสาธารณะหรือทางสาธารณะ หรือปล่อยน้ำเสียจากการเลี้ยงสัตว์ลงแหล่งน้ำสาธารณะและบริเวณโดยรอบโดยเด็ดขาด

(๗) กรณีที่มีการสูมไฟไล่แมลงให้สัตว์ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญจากกลิ่น ควัน แก่ผู้ที่อาศัยอยู่ใกล้เคียง ทั้งนี้ ห้ามมิให้สูมไฟไล่แมลงให้สัตว์ตั้งแต่เวลา ๒๐.๐๐ น. เป็นต้นไป

(๘) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์และเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อโรค

(๙) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลเขตกระปุก และต้องอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามสมควร

ข้อ ๘ กรณีการเลี้ยงสัตว์เกินกว่าจำนวนในข้อ ๖ (๒) หรือดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์กำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมและเจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามมาตรการตามข้อ ๗ อย่างเคร่งครัดเพื่อการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการเลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพหรือเชื้อโรคต่าง ๆ หรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) สถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ซึ่งกันเป็นสัดส่วน และตั้งอยู่ห่างจากเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของและต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณที่เลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกัน

(๒) โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องเป็นเอกเทศ และมีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้น ๆ หลังคาต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควรและมีช่องแสงสว่างหรือให้แสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง และจัดให้มีการระบายถ่ายเทอากาศอย่างเพียงพอ

(๓) ต้องทำความสะอาดกวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ และบริเวณโดยรอบทุกวัน หรือให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอต้องจัดการป้องกันและควบคุมไม่ให้เกิดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง และต้องมีการป้องกันการไหลของน้ำเสียและสิ่งปนเปื้อนลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะในกรณีมีการชะล้างของน้ำฝน มีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะในจำนวนที่เพียงพอ

(๔) โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ที่ต้องทำความสะอาดด้วยน้ำ พื้นจะต้องเป็นพื้นคอนกรีต และมีความลาดเอียง มีรางระบายน้ำที่มีความลาดเอียงรับน้ำและระบายน้ำหรือสิ่งปฏิกูลโดยสะดวก และเหมาะสมต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ทั้งนี้ ต้องกำจัดกลิ่นเหม็น เพื่อป้องกันความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียงหรือชุมชน

(๕) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์ หนู แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ รวมถึงสุขลักษณะในการเก็บอาหารสัตว์ให้สะอาดและเหมาะสม

(๖) ให้ผู้ดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ปฏิบัติการเกี่ยวกับสถานที่ที่ใช้ ในการประกอบกิจการการดูแลสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน เครื่องมือ อุปกรณ์ สภาพและสุขลักษณะ ของสัตว์และสถานที่เลี้ยงสัตว์ การจัดการน้ำเสีย มูลฝอย สิ่งปฏิกูล การจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรค หรือสัตว์และแมลงนำโรคและการป้องกันเหตุรำคาญตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข หรือตามคำแนะนำของกรมปศุสัตว์

(๗) ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ของบุคคลทั่วไปให้เจ้าของสัตว์ แยก กักกันสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ รวมถึงต้องแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

ข้อ ๙ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์เกินกว่าจำนวนในข้อ ๖ (๒) หรือดำเนินกิจการในลักษณะ ของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้านและได้รับอนุญาตจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยปรากฏข้อเท็จจริงว่าสถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นไม่ส่งผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสม กับการดำรงชีพของประชาชนในพื้นที่โดยเฉพาะต้องตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการตามข้อ ๖ (๑) ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและไม่ก่อเหตุเดือดร้อน รำคาญโดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวและแหล่งน้ำสาธารณะในระยะ ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบการกิจการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานประกอบการกิจการเลี้ยงสัตว์กว่า ๕๐๐ - ๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร

(๔) สำหรับสถานประกอบการกิจการเลี้ยงสัตว์กว่า ๑,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร

ผู้ใดมีความจำเป็นจะต้องเลี้ยงสัตว์ในสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์ที่มีระยะห่างน้อยกว่าที่กำหนดไว้ ให้แสดงความประสงค์พร้อมด้วยเหตุผลความจำเป็นต่อที่ประชุมประชาคมหมู่บ้าน และเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อพิจารณาก่อนได้รับอนุญาต

ข้อ ๑๐ การขออนุญาตเลี้ยงสัตว์เกินกว่าจำนวนในข้อ ๖ (๒) หรือดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ให้ผู้ขออนุญาตยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้พร้อมด้วยหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) บัตรประจำตัวประชาชน

(๒) ทะเบียนบ้าน

(๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดินหรือหนังสือยินยอมการให้ใช้ที่ดิน

(๔) เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรเรียกเพิ่มเติม

เพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๑ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต การสั่งพักใบอนุญาตหรือการเพิกถอนใบอนุญาตให้พิจารณาหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามข้อบัญญัตินี้และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๑๒ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณะก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้นหรือสมควรถูกกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งนั้น

ข้อ ๑๓ กรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๖ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวันเมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุกแต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

กรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

กรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๔ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือตามข้อบัญญัตินี้ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือตามข้อบัญญัตินี้

(๔) ยืดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะ หรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณพอสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบได้ โดยไม่ต้องใช้ราคา

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๕ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามความแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือข้อบัญญัตินี้หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่มีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไข หรือถ้าการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดการเลี้ยงสัตว์ไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้ว ก็ได้คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที

ข้อ ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๑๗ ให้ผู้ที่เลี้ยงสัตว์เกินกว่าจำนวนในข้อ ๖ (๒) หรือดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ ที่ได้เลี้ยงสัตว์หรือประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์มาก่อนที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ได้รับการยกเว้นตามข้อ ๙

ข้อ ๑๘ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุกเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

ธีรพงษ์ เอี่ยมสะอาด

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก